

ՅԱՆԹԱՆԱԿ ԱՐՏԱՇԻՍԻ Բ.

Սկայից Հայոց վեհն Արտաշէս
Որտագոչ կարդայր հրաւէր .
« Օ՞ն սրացարուք ի յասպարէս .
Փաջք իմ, ուազմից առեալ սուսեր » .
Աշտանակեալ Հայկազն առոյգ
Ցիւր ամեհին հըրանըժոյգ
Ուր ի գոփել սալասըմբակ'
Երկիր պեղեալ ցայտէր կայծակ .
Բաշքն ատրաշէկ ցցեալ ի վեր
Վլխնէր ըստէպ և անկուշէր .
Ի շառաշէն իր յամպրոպաց
Գուսյին խրոխտ բարձունք Մասեաց .
Մըտրակ ի կուշտ խըթեալ իսկոյն
Դրոյթ տայր անդէն ի խազմ ահուր
Որոյ էր տենչ անդ առաթուր
Ըզթընամին առնել ողջոյն .
Ի խուճապոյն ուր մերթ զոփայր
Մերթ արձակէր մռնչիւն գոռն այր .
Մահու սարսափի ի սիրտ վըսեր
Եւ ժանտ հուրաց արկանէր .
Եւ ի ճօնել դիւրըն գեղարդ
Բասորատիպ ներկէր զերկիր .
Զի թօթափեալ կուտէր բարդ բարդ
Վատ թընամիոյն զօրս անյարիր .
Տայր քաջալեր կորովամայն
Գուպարայադիթ վաշտիցն համայն .
« Իմ շահատակք, մատիք յառաջ
Աներկեանս յահեակ և յաջ » .
Արիւնորուշո զինուց շառաչք,
Եեփորէից ահեղ զօղանջք .
Պըլընձակուր բաղիխն զրահից
Եւ աղեղանց շաշին լարից,
Թափի անցեալ մինչ ընդ Այսերոն
Սարսեն ըզդեւս և ըզթարոն,
Ուր կոծ բառնան ի հանդիպոյ
Պըղուտոնի՝ զառնակոռոչ .
Իսկ անյագուրդ և սայրասուր
Անդ ետ զետէ աշտէիւն իւր
Ահեղ նախճիրս գործէր արեան
Աէզն Արտաշէս փառքն Արամեան .
Մինչեւ պարտասեալ սոնք ոխերմաց

Ի մահահու և ի փառաց
Ասպարիզէն տային փախուստ
Անդ ոչ սակաւ թողեալ կորուստ .
Յաղթանակաւ Արտամազնեան
Գոռ գումարտակք զըւարթաճեմ
Դարձ առնէին ի Հայաստան
Հընչեցուցեալ դիմարիխոն վսեմ .
Ասսանելով լերանց բարձանց
Տատանէին անդ ի հիմանց
Եւ արձագանդս ամսպրապային
Հայ դիւցազանց երգոց տային .
Յորդաշուսան կոհակք գետոց
Յամր ընթացիւք յառաջէին,
Դրորնչելով խոխողք լըրին
Մըրընչէին ի յանդընդոց .
Եւ միաշունչ քաջք համերամ
Կեցցէ՛ հուժկուն մեր Արտաշէս
Որոտային՝ քան զհազար ամ .
Բաց ի նմանէ արրաց շիք մեզ .
Որում եւեթ վայելէ անդ
Ի փառահեղ Սանատորուկեան
Նրսուիլ գահոյս : Մեռցի՛ Երուանդ,
Անէծք նըմա ցըյաւիտեան .
Գոռն Արտաշէս կեցցէ յաւէծ .
Որ զհայրենեաց ելցից ըգվիէծ .
Լիցին նըմա աւուրբ յամայր
Որ ճըշմարիտ Հայոցս է Հայր :
Ո՛վ լուսարփիք գոռք մեր նախնի
Հայկ, Արմենակ, Արամ, Տիգրան,
Ուրի ի կաճառս Արամազդեան,
Լերուք յարրայն մեր հովանի .
Արդ սերտ սիրոյ և միութեան
Ցողեցէր ցող ի Հայաստան,
Որով զրածակ կենդանութեան
Արուցանէք ազգիս Հայկեան .
Օ՞ն, յարավառ զատելութեան
Խորտակեցէք ժանտ վառարան,
Զի զըգուեսցն զեղրարս եղարք
Եւ հըրճուեսցն հէք հաղք և մաղք :

ՏԻՎՐԱՆ ՂԱԶԱՐՈՒՆՅԱՆ

